

Strašidla přece nejsou

V pondělí večer si Škubánek hověl na kanapi, až po uši ponořený do čtení. Aby knížku jaksepatří vychutnal, dokonce si četl nahlas:

„Noc se snášela neúprosně. Jen černé zuby cimbuří vyhlodávaly na setmělém nebi chmurnou siluetu hradu Kráfnštejna. Odbíjela dvanáctá a dveře se zlověstně otevřely...“

Dveře se skutečně otevřely a objevila se v nich Káťa v noční košili.

„Tak dost,“ prohlásila, „už je deset. Každý pořádný pes buď hlídá, nebo spí.“

„Když teď je to právě nejnapínavější,“ žadonil Škubánek.

„Aspoň kdybys četl něco pořádného, ale takovou hloupost! Strašidlo na hradě Kráfnštejně – pche...“ vrtěla hlavou Káťa, „strašidla přece nejsou.“

„To vím taky,“ bránil se Škubánek. „Ale mám je rád.“

„Číst takové historky na noc je nezdravé,“ uzavřela debatu Káťa a šla spát.

Škubánek se obrátil na druhý bok a pokračoval tam, kde přestal:

„Za dveřmi nikdo nebyl, zato za oknem vyvstal záhadný stín...“

Jak byl zahleděný do knížky, vůbec netušil, že se venku za oknem opravdu něco objevilo! Byl to kocour Luciáš. Přilákaný světlem chtěl vědět, co se u sousedů děje. Chvilí poslouchal, jak pes čte, a hned v něm začal klíčit nápad.

„Bledý srpek měsíce váhavě vycházel za severní věží, jako by se bál osvětlit scénu toho neblahého divadla,“ pokračoval Škubánek a po zádech mu přeběhl pocit příjemného strachu. „Hu – to je nádhera – to se krásně bojím,“ liboval si.

„Jen počkej – smích tě brzo přejde,“ mnul si pracky Luciáš.

Na prádelní šňůře, která vedla od okna k třešni na zahradě, visel zapomenutý povlak na peřinu. Kocour ho rychle natáhl na sebe. Jeden cíp měl jako kápi na hlavě – pracky zastrčil do dvou vedlejších rohů a poslední cíp se za ním táhl po trávníku jako vlečka.

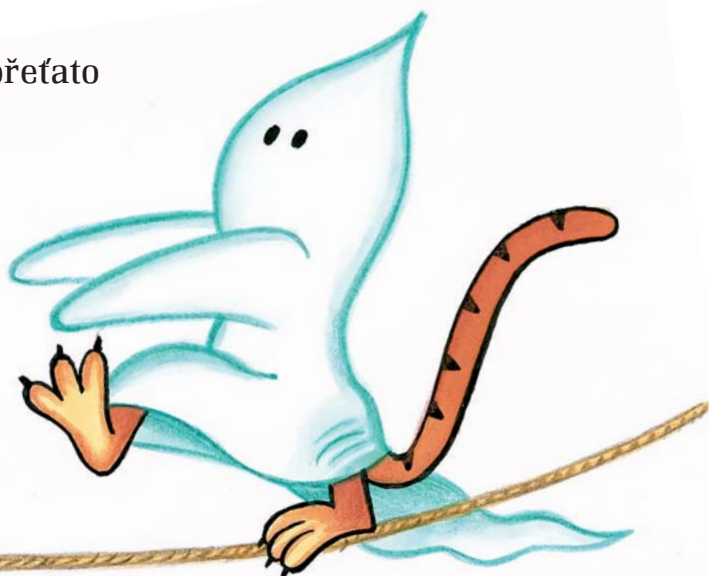
Nic netušící Škubánek četl dál:

„Půlnoční ticho bylo najednou přefáto táhlým zakvilením...“

„Mňauhuhuhú...“ kvílel venku Luciáš.

„Já musím mít báječnou fantazii – já to zrovna slyším!“ radoval se Škubánek.

Kocour se vyškrábal na třešeň a jako provazochodec se pustil po prádelní šňůře přímo k oknu.

„Mňauhuhuhú!“
Škubánek se konečně podíval ven
a uviděl bílou postavu, která se
krok za krokem blížila vzduchem.
„Tomu říkám představivost,“
pochvaloval si,
„já to dokonce i vidím!“
„Mňauauauauhuhú,“
skučel procítěně Luciáš
a vyzývavě se pohupoval
na prádelní šňůře.

„Ještěže vím, že strašidla nejsou – jinak bych se vážně bál,“ přiznal si Škubánek a vykoukl ven. „Hele, Káťa zase zapoměla sundat šňůru na prádlo,“ všiml si a sesmekl smyčku ze skoby na okenním rámu.

Šňůra spadla na trávník a Luciáš se skutálel do kompostu.

„Mňauvajs, jauvajs, tohle ti nedaruju,“ vztekal se kocour, a jen co se oklepal, hned zas vylezl na okno a nakukoval dovnitř.

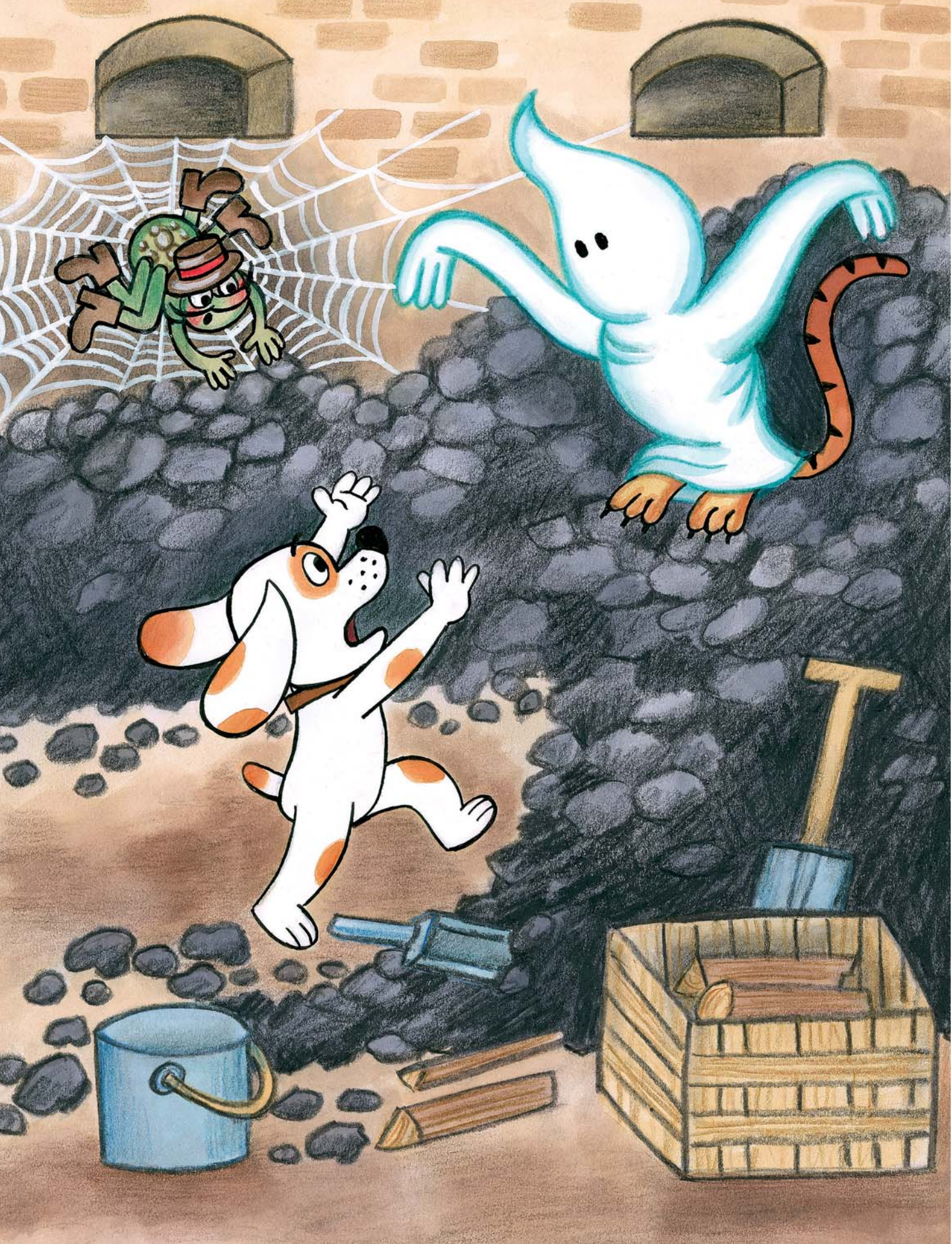
Škubánek právě otevřel dvířka od kamen, aby přiložil, ale kbelík byl prázdný. Popadl ho a vyšel ven.

„Parádní šance,“ zaradoval se Luciáš. Podkasal si povlak a rychle se protáhl malým okýnkem do sklepa. Jakmile zarachotil klíč v zámku a Škubánek

vstoupil do sklípku,
vztyčila se
před ním
na hromadě
uhlí bílá
postava
a začala k němu
hrozivě natahovat pařáty.

„Mňauauau – uhuhú!“

„Ta představa je pěkně neodbytná. Nejspíš bude utkvělá,“ přemítal Škubánek, nabral plnou lopatu uhlí a hodil ji po duchovi. Ten obratně uhnul stranou a pak hup! Skočil Škubánkovi rovnou na lopatu!

„Fuj! Tak dotěrnou představu jsem ještě neměl, jedeš,“ vyštěkl pejsek a vší silou odhodil ducha na hromadu uhlí. Uhlí se sesypalo a kocour pod ním úplně zmizel.

„Konečně je to pryč,“ oddechl si Škubánek, naplnil kbelík a zamkl sklep.

„Mám toho akorát po krk,“ naříkal Luciáš, když se mu konečně podařilo vystrčit hlavu z hromady uhlí.

„Teď se těš,“ sliboval, když se klopotně vyhrabal ven a protahoval se okýnkem zpátky na zahradu.

Škubánek přiložil do kamen a pustil televizi, aby se ještě podíval na předpověď počasí. Luciáš rychle vyšplhal po okapu na střechu, skočil na televizní anténu a začal na ní cvičit jako na hrazdě. Na obrazovce se objevilo zrnění a šikmé klikyháky.

„Víteř už nám zas otočil anténu,“ posteskl si Škubánek a rozběhl se na půdu. Vylezl vikýřem a chtěl anténu opravit.

